

върху ми, и го молили: „да ме испрати на заточение или да ме строго накажи.“ Азъ му отговорихъ: „че нѣмамъ никакво извѣстие за съдържанъето на това общо прошение (махзаръ), и че не разбирамъ: защо нѣкои мои сжграждани тжй ме безсовѣстно, и неоснователно клеветятъ и обвиняватъ?“ Най-сетнѣ Мидхадъ-Ефенди ми яви: „за да отида на другия день сутринята рано при него, защото е былъ ималъ да ме пита за едни доволно важни работи“. — Азъ му се обѣщахъ, и дѣйствително на сутринята и отидохъ въ домъ-тъ, дѣто той живѣяше. Гавазинъ-тъ му незабавно ме покани да отида слѣдъ него, за да ме бѣведе при Мидхадъ-Ефенди, понеже е ималъ такава заповѣдъ отъ него. — Като влѣзохъ въ спалнята на Мидхадъ-Ефенди, намѣрихъ го ёще на криватъ-тъ, но сжбуденъ; той ме покани да сѣдна при него, и като поржча на Гавазинъ-тъ си да не пуца никого при него, поченâ да ме испитва тжй: „Какви сж тия размирици, що ставатъ въ Тжрново? и защо вие сте были дѣйствовали за да се образува и подигни възстаніето на дѣда Никола? защо вие при това сте дѣйствовали срещу Владиката Неофита, и сте подигнали не само по-многого Тжрновски граждани, но и по-многого жители отъ Тжрновската казаа (округъ) даже и отъ цѣлата Тжрновска Епархія??“ Това е, прибави той, много отегчително за Правителството, понеже оно бѣ, и — е принудено да харчи много пари, за да испраща тукъ Коммисари по тоя въпросъ; освенъ това, „вашитѣ тия постяпки и дѣйствія сж беззаконни (мугайръ), и спорядъ такивато ви враждебни спрямо Правителството дѣйствія, вие трѣба строго да се накажете, а връхъ това, азъ имамъ, каза Мидхадъ-Ефенди, пжлнâ власть да те испратя на заточение въ Диаръ-Бекиръ, даже и да те убѣся и проч.“ Азъ всичко това изслушахъ съ най-голѣмото хладнокръвие, и най сетнѣ му се отговорихъ тжй: „Колкото за дѣдо Николовото незначително възстаніе, азъ нѣмахъ никакво извѣстие, понеже оно се подигнâ слѣдъ малко време подиръ моето дохождане тукъ въ Тжрново; освенъ това, прибавихъ: когато азъ се рѣшиа да подигна едно възстаніе, то оно трѣба да бжди по-